

I Mæret 1881 tilvirkedes der i vor Fabrik 300,000 Pbd. Porcellæn; heraf dekoreredes ca. 140,000 Pbd. Vi opstille da følgende Beregning:

Nedsættelse i Tolden paa 160,000 Pbd. hvidt Porcellæn à $6\frac{2}{3}$ Ore =	10,666 Kr.
" " " 140,000 Pbd. dekoreret " à $13\frac{1}{3}$ " =	18,666 "
	tilsammen... 29,332 Kr.
fradrages, at vort Kulforbrug 1000 Tons herefter indgaar toldfrit =	1,000 "
andraget den foreslaaede Nedsættelse for vort Vedkommende.....	28,332 Kr.,

og det behøver vel neppe at paavises, at Udbyttet af den Virksomhed, hvortil vi have helliget vort Arbejde og vore Kræfter, med det Samme vilde være reduceret til et Minimum. Ganste vist maa vi indrømme, at den Del af vor Produktion, der finder Sted til Udlandet, ikke rammes af den anførte Nedgang, som heller neppe vil være meget søielig for enkelte kostbarere Kunst- og Luxusgjenstande, men det vil dog fremgaa, at selv med disse Begrænsninger for Die indeholde de foreslaaede Posteringer den alvorligste Fare for os.

Thi een Virkning vil den foreslaaede Toldforandring inden kort Tid drage efter sig: Landet vil blive oversvømmet af flet forarbejdede, smagløst udsjorte tydske Varer, som vi hidtil netop have kunnet holde Stangen ved Hjælp af de bestaaende Toldsatser; nedsættes disse, vil den tydske Industri feirrig skaffe sig Indpas hos den overveiende Mængde Kjøbere ved Hjælp af sin store Prisbillighed.

Spørges der nu om, hvorfor danske Fabrikker ikke formaa at producere saa billigt, som de tydske Konkurrenter, er Svaret let: Medens disse (de tydske Fabrikker) ere anlagte i Egne, hvor Naamaterialerne (Kul og Leer) brydes paa selve Fabrikationsstedet, hvor en tarvelig og talrig Landbefolkning afgiver en yderst billig Arbeidskraft, og hvor endelig enhver Fabrik helliger sig til Maskeproduktion af een speciel Artikel, — arbejde danske Fabrikker under diametralt modsatte Forhold: Stenful og Leer hente vi langvejsfra, det første fra England, det andet fra Frankrig, Arbeidslønnen er intetsteds i Danmark saa lav som i Tyskland og mindst af Alt i Hovedstaden, hvor den arbejdende Befolkning forholdsvis lever under gunstige økonomiske Billaar, og sidst, men ikke mindst nødsages Fabrikkerne herhjemme ved den Omstændighed, at Oplandet i Danmark er saa lille, til at spænde over et Register af Produkter, som naaer fra Arbejder, der paa Udstillinger skulle maale sig med Sevres- og Meisfenerfabrikkernes bedste Frembringelser, ned til Varer, som i Prisbillighed skulle tage Kampen op med et mægtigt Industrilands Overproduktion.

Det var i rigtig Erkjendelse heraf, at tidligere Toldlove satte dekoreret Porcellæn i Klasse med Galanterivarer (før 1863 til 2 Mk., ved Lov af 1863 til 1 Mk. pr. Pbd.). Medens nu disse sidste Artikler (Udf. Post. 37) saa langt fra ere nedsatte, at de endog fremtræde med en ubetydelig Forhøjelse, er der tiltænkt Porcellæn en Nedsættelse af $13\frac{1}{3}$ Ore pr. Pbd., en Uligged ved Behandlingen af disse lo saa beslaegtede Vareforter, som bliver endnu mere fremtrædende ved den Omstændighed, at det netop er Porcellæn, hvis Tilvirkning bestjæftiger danske Kapitaler, medens Galanterivarer neppe i synderligt Omfang ere Gjenstand for hjemlig Industri.

Det bør ei heller oversees, at de forbedrede Samferselesmidler med Udlandet mere komme Konsumenten end Producenten tilgode. Alt nu kan Kjøbmænd i Sjælland ved større Indkjøb lade deres Varer transportere direkte hjem uden Omladning i belæstet Waggon; snart vil Dampfærgerne over Beltet skaffe sjællandske Handlende den samme Fordel, og denne Forandring — heldig som den er for det Hele og Store — vil ingenlunde forringe den Overvægt, hvormed den fremmede Industri iforveien knuger vor egen.

Det er i det Foregaaende fremhævet, at, hvis vor Virksomhed standsedes, vilde talrige Familier miste deres Erhverv. Dette gjælder om Arbejdere i egentlig Forstand, Arbejdere, der fra Fæder til Søn gennem en Aarække have uddannet sig til dette Fag, og som ubetinget afgive det mest dannebe, befindige, veltænkende Element i den store Arbejderbefolkning. Dog, de Kræfter, der sættes i Bevægelse af en Porcellænsfabrik, omfatte ganske andre Klasser af Samfundet; saa vist som Kunsten øver en stor Indflydelse paa denne Gren af vor hjemlige Industri, saa vist har denne sin Betydning for Kunstnerne, blandt hvilke mange have benyttet de danske Fabrikker som Forskole til senere Udvikling, medens atter andre — her kunde nævnes saa betydelige Navne som Heimr. Hansen, Hetsch sen. Stein, Blåsen sen. — hos os have fundet en Anvendelse for deres mangesidige Gaver, der brat maatte standse, hvis den foreslaaede Toldnedsættelse fik Lovskraft.

Og hvis man tillægger det nogen Betydning, at vort Fædreland værdigt repræsenteres paa Udstillinger, hvor de store Kulturfolk mødes i Bæddekamp med Anspændelse af deres yderste Kræfter, bør man ikke stække Modet og Gaven hos dem, som herhjemme hidtil have havt deres ikke ringe Del af Arbejdet og de vundne Resultater.